

KULTUR

Verdig Okkenhaug-fina

Konserten i Levanger kirke i går kveld ble en verdig finale for minnet om komponisten og organisten Paul Okkenhaug (1908-75). I fire dager har det vært fokusert på hans liv og verk og virke gjennom et langt musikerliv. Anledningen er selvsagt 100-årsjubileet for hans fødsel.

Det har ikke vært spart på store og sterke krefter, både nasjonale og lokale, for å presentere det han sto for som komponist. Han forbindes nesten alltid med den mektige musikken til Spelet om Heilag Olav på Stiklestad. Men han har skapt mye mer, verker for orkester, kor, piano, scene, sanger, kammermusikk og ikke minst også sitt eget instrument orgel. Han ville nok smilt sitt gode smil og nikket tilfreds om han hadde hørt Kåre Nordstogas spill på det prektige og mektige orgelet som når står på det som var hans faste arbeidsplass, Levanger kirke.

Konserten fikk en «søt» start da stortingsrepresentant Arild Stokkan-Grande hilste velkommen med et vers av voggesangen som Pauls mor, Sigrun, skrev til sine barn. Han erklærte seg som en elsker av Okkenhaugs musikk. Og han lovet at sentrale myndigheter, sammen med fylkeskommunale, nå skal møtes for å legge en plan for å ta vare på og holde levende hans musikk.

Kantate til Levanger by var tittelen på konserten, etter den kantaten han skrev på bestilling til byens 100-årsjubileum i 1936. Det ble avslutningsverket i en mektig, profesjonell og verdig konsert.

Før det fikk vi damekoret Embla fra Trondheim, under ledelse av Norunn Ilevold Giske, som sang tre av hans sanger og arrangementer. De 13 kormedlemmene beviste for publikum at det ikke er størrelsen det kommer an på, heller ikke i kor. Unge, skoler-te stemmer sang utrolig rent, vakkert og stemningsfullt. De dokumenterte forskjellen på et ungdomskor og et ungt kvinnekor.

De sluttet seg deretter til Levanger Kammerkor, ledet av Kai L. Johansen, og fortsatte å synge sanger og salmer, delvis komponert av hundre-åringen, og delvis bearbeidet og arrangert. Høydepunktene for felleskoret var hans septemberkveld til Halldis Moren Vesaas' vakre tekst og hans Vuggesang – den første sangen han skrev til sin kone Magnhild.

Trondheim Symfoniorkester, i noe forminskert format, og

FAKTA

Kantate til Levanger by

- Konsert i Levanger kirke, med følgende aktører:
- Trondheim Symfoniorkester, dir. Ole Kristian Ruud.
- Damekoret Embla, dir. Norunn Ilevold Giske.
- Levanger kammerkor dir. Kai L. Johansen.
- Organist: Kåre Nordstoga.
- Mezzosopran: Marianne E. Andersen.

ledet av Speldirigent Ole Kristian Ruud, fortsatte sammen med domorganist i Oslo og professor Kåre Nordstoga, med et verk av en av Okkenhaugs samtidige, franskmannen Francis Poulenc. En konsert for orgel, pauker og strykere. Den inneholder både var og vakker musikk samtidig som den er vilter og dramatisk. Godt å høre at Levanger har et orgel som mestrer den utfordringen det er å lede og matche en konsert med stort orkester. Både orkester, og særlig organist, var i storform.

Avslutningen med kantaten til Levanger by var et bestillingsverk for en spesiell anledning. Det betyr at det er programmusikk som avspeiler både historie og geografi, og den peker både bakover og fremover. I seks satser bruker han kor, orkester og solist i en beskrivelse av byen, til en tekst av Agathe Strømsøe Wibe.

Der hører vi larmen av Jamtskreia, som kom over fjellet til Levangsmartna to ganger i året. Vi hører larmen av bybrann, og vi hører en «morgenstemning-musikk» når byen reiser seg av asken og orkesteret alene beskrive Sundet i en romantisk femte del.

Finalen er fremtidshåpet for den gamle handelsbyen.

Både i 2. og 5. del sang mezzosopranen Marianne E. Andersen vakre soloavdelinger. Koret gjorde en mektig innsats sammen med solist og orkester i den litt spesielle bestillingsmusikken. Men noen tekst var det umulig å få med seg, dessverre. Kanskje visste arrangørene at det oftest blir slik med stort kor og orkester, og hadde trykt opp tekstene.

Taktfast applaus fra en fullsatt kirke neste ingen ende ta da siste mektige tone fra kantaten ennå fylte kirkerommet.

Johs. Brandtzæg

VARM APPLAUS: Ledende aktører i Okkenhaug-konserten i Levanger kirke, organist Kåre Nordstoga (t.v.), sangsolist Marianne E. ning av Okkenhaugdagen i går kveld.

FENGSLLENDE: Leiv Ramfjord ledet programmet i Tørkhuset lørdag formiddag.

Komponiste

Anne-Gudrun C. Klæth Lyngsmo
redaksjonen@t-a.no / Tlf. 07412

LEVANGER: Nesten 30 personer overvar en time fortellerkunst i Tørkhuset lørdag formiddag.

Med lydbåndopptak gjort av Paul Okkenhaug, var det duket for underholdende historier og diskusjon i det lille Tørkhuset på Okkenhaug. Opptakene fra 50-tallet inneholder historier fortalt av Anton Flatås og Oskar Arntzen.

Under ledelse av Leiv Ramfjord ble de hørelystne geleidet gjennom både jaktberetninger og spøkeshistorier. Med seg hadde han Paul Okkenhaugs barn, Eli

SITATET

– Å ble født som en gentleman er en ulykke, å dø som en er en bragd.

WILLIAM FAULKNER (1897-1962). AMERIKANSK FORFATTER

le i kirken

Andersen og dirigent Ole Kristian Ruud stråler foran publikum med kor og orkester bak seg, etter en verdig og sterk avslut-

ns populære lydbånd

Lunnan og Fredrik Okkenhaug, samt Arve Flatås, barnebarnet til forteller Anton Flatås. Lydbåndene har i det siste blitt forbedret i studio, og kopiert over til CD for å lette avspillingen.

Likevel skal det mye til å gjøre et gammelt lydbånd perfekt, og noe utydelig var også disse lydbåndene.

– I tillegg har dialekten forandret seg overraskende mye siden den gang, forklarer Ramfjord. Det så imidlertid ikke ut til at verken dialekt eller gammel teknologi ødela noe for den ivrige forsamlingen. Latteren runget rett som det var, og diskusjonen gikk etter

hvert ivrig, både omkring fortellerne og historiene.

– Det var alltid som helg når Anton Flatås kom, for han hadde alltid noe å fortelle, sier Eli Lunnan. Arve Flatås minnes også bestefarens turer til Okkenhaug, hvor historiefortellingen alltid var en velkommen del av besøket. Anton Flatås, som var bygdesnekker og ivrig fjellkar, var en forteller av rang, skal man tro ettermælet, og blant historiene som var å høre lørdag, var hans gjenfortelling av «Storbjørnjakta» ved Ramsåsen i 1866. Her måtte fire bjørner bøte med livet, og Flatås forteller livlig om dette på opptaket.

Videre ble Oskar Arntzens spøkelsesberetning om «Fru Lind» på Krog i Verdal avspilt.

Dette var ikke den eneste fortellingen av overnaturlig art, da både troll og nøkken i Vulusjøen ble omtalt.

Ikke minst ble Arntzens tolkning av den gamle humoristiske låten «Mannen og konen» vel mottatt. Det var imidlertid ikke bare lydbåndene som talte lørdag, da også publikum delte sine tanker og historier.

– Det står bra til med fortellerkunsten, konkluderte Ramfjord etter en koselig, intim time i nettopp fortellerkunstens navn.

SISTE VERK: «Barcarole» er hentet fra verket «Balladen om Joaquin Murieta», som var Okkenhaugs siste verk. Her tolker Marianne E. Andersen Okkenhaugs musikk.

Barcarole på Backlund

■ LEVANGER

Stemningen var god da lunsjkonserteren «Barcarole» ble holdt lørdag på Backlund hotell.

Anne-Gudrun C. Klæth Lyngsmo
redaksjonen@t-a.no / Tlf. 07412

Med alt fra eksotiske toner fra det musikalinspirerte verket «Balladen om Joaquin Murieta», til det tydelig folkemusikkinspirerte, fikk de mange fremmøtte på Backlund hotell oppleve mangfoldet i komponist Paul Okkenhaugs musikk.

Fremført av fire svært kompetente musikere var det hele en spennende og vakker opplevelse. Med pianovirtuos Wolfgang Plagge på klaveret, og god støtte fra Solveig Salthammer Kolaas og Leiv Ramfjord, var det en svært velklingende opplevelse for ørene. For ikke å glemme den fantastiske Marianne E. Andersen, som tolket flere av melodiene med en flott stemmeprakt.

Det hele ble underholdende bundet sammen av konferansier Andreas Lunnan, som selv tok fram neverluren for å hylle musikalske svigerfar.

Publikum fikk en god innføring i Okkenhaugs musikalske karriere, fra han som blakk og sulten nittenårig hovedstadsstudent skrev «Vals Lugubre», som han fikk 100 kroner i forhåndsbetaling for hos et musikkforlag. Denne er for øvrig

et usannsynlig velkomponert verk, som spilt av Plagge er en helt utrolig opplevelse.

Konsertens tittelspor, «Barcarole» er hentet fra det siste verket Okkenhaug gjorde. Flere melodier herfra ble spilt under konserten. Verket, med handling tatt fra gullrushet i USA, og chileneres håp om et bedre liv i statene, bærer et tydelig musikalpreg, og skiller seg klart fra den «typiske» Okkenhaug-tradisjonen.

Sammenlignet med blant annet Okkenhaugs mest kjente verk, musikken til «Spelet om Heilag Olav» er dette et spennende grep fra den avdøde komponisten. Verket tolkes fantastisk, med Andersens stemme som et flott bidrag. Også Ramfjord gjør en fin figur. På hans merittliste fra lørdag oppføres «Levangervalsen» som ble skrevet til Levangers jubileumsrevy i 1936, samt en voggesang, en kulokk og en bånsull klippet sammen til et nummer.

Ramfjord gjør en fin tolkning av disse melodiene, som Okkenhaug nedtegnet for klaver og fele. «Mannen og kjerringa», en gammel dansk folketone, overlevert av Oskar Arntzen, ble også fremført til publikums store fornøyelse. At «Barcarole» var en konsert verdig en komponist som Paul Okkenhaug var tydelig, da arrangementet tilfredsstilte både lattermuskler og trommehinner.

VAKKERT: Andreas Lunnan (t.v.) og Wolfgang Plagge var med på å gjøre konserten «Barcarole» til en flott opplevelse.